

Redactor: Laura Nicolescu
Tehnoredactor: Ameluța Vișan
Coperta: Monica Balaban

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României

BALA, MONICA

Jurnalul unui fost maidanez = Diary of a rescued stray dog / Monica

Bala. - București : Cișmigiu Books, 2026

ISBN 978-606-28-2261-3

821.135.1

© Toate drepturile asupra acestei lucrări sunt rezervate, nicio parte din această lucrare nu poate fi copiată fără acordul Cișmigiu Books

Copyright © 2026

Cișmigiu Books este un imprint al Editurii Universitare

Editor: Vasile Muscalu

B-dul. N. Bălcescu nr. 27-33, Sector 1, București

Tel.: 021 – 315.32.47

www.editurauniversitara.ro

e-mail: redactia@editurauniversitara.ro

Distribuție: tel.: 021.315.32.47/ 0745 200 718/ 0745 200 357

comenzi@editurauniversitara.ro

www.editurauniversitara.ro

MONICA BALA

**JURNALUL
UNUI FOST MAIDANEZ
DIARY OF A
RESCUED STRAY DOG**

1. ... Și apoi am fost trei	8
2. Eu sunt Ares	16
3. Primele zile acasă	28
4. La școală	40
5. Acomodarea cu noua viață	50
6. Singur acasă	58
7. Primul meu An Nou	66
8. Aventuri cu haita mea – la munte și la mare	74
9. Dus la veterinar – Ce trădare!	84
10. În vizită la bunici – Pe relaxare!	92
11. La plimbare prin cartier	100
12. Ziua în care m-am pierdut	110
13. Haita mea e tristă	120
14. Mami, tati și Ham-Ham	126

Table of contents

1. ... And Then There Were Three of Us	9
2. I Am Ares	17
3. My First Days at Home	29
4. Puppy School	41
5. Getting Used to My New Life	51
6. Home Alone	59
7. My Very First New Year's Eve	67
8. Adventures with My Pack – In the Mountains and by the Sea	75
9. Off to the Vet – What a Betrayal!	85
10. Visiting My Grandparents – Easy Life!	93
11. Walks Around the Neighbourhood	101
12. The Day I Got Lost	111
13. My Pack Is Sad	121
14. Mommy, Daddy, and Woof-Woof	127



1. ... Și apoi am fost trei

Ce frumos miroase ...
Burtica mea făcea zgomot.
Mi-e tare foame!
Hmmm ... Acolo trebuie să fie ceva bun!
Trebuie să văd!
Trebuie să gust!

Mirosul venea dinspre o mașină gri oprită lângă șoseaua
zgomotoasă.
Roțile altor mașini șuierau pe lângă mine, dar foamea era mai
puternică decât frica.

Am luat-o la fugă spre mașină.
Lângă mașină stăteau un băiat și o fată.
Miroseau diferit de ceilalți.
Nu a grabă.
Nu a supărare.
Miroseau ... a ceva cald și bun.

M-au privit și au început să scoată sunete blânde.
Oamenii fac asta când sunt bucuroși.
M-am apropiat.
Hmmm ... Nu miroase a mâncare.
Atunci ce e mirosul ăsta?
Am întins nasul spre băiat.

El și-a pus mâna pe capul meu.
Am încremenit.
Nu mai simțisem așa ceva până atunci.
Mâna lui era caldă și se mișca încet pe după urechi.

1. ... And Then There Were Three of Us

It smells so good ...
My tummy was growling.
I'm so hungry!
Hmmm ... There must be something tasty over there!
I must see!
I must have a taste!

The smell was coming from a grey car parked by the noisy
street.
The wheels of other cars whizzed past me, but my hunger
was stronger than my fear.

I ran toward the car.
By the car stood a boy and a girl.
They smelled different from others.
No rush.
No anger.
They smelled ... of something warm and nice.

They looked at me and started making soft sounds.
People do that when they're happy.
I got closer.
Hmmm ... It doesn't smell like food.
Then what is this smell?
I stretched my nose toward the boy.

He put his hand on my head.
I froze.
I'd never felt anything like that before.
His hand was warm and it was moving slowly behind my ears.

Fără să vreau, coada mea a început să bată aerul.
Au schimbat între ei sunete scurte.
Fata a scos un „Da!” ascuțit și fericit.
Nu știam ce înseamnă „Da”, dar suna ca atunci când soarele
iese dintre nori.

Deodată, pământul a dispărut.
Două brațe m-au ridicat.
Lumea s-a învârtit.
Inima îmi bătea atât de tare încât o auzeam în urechi.
Ce se întâmplă?
Unde e josul?

Am vrut să mă zbat, dar brațele nu mă strângeau tare.
Doar mă țineau cu grijă.
Pieptul băiatului vibra.
Scotea un sunet liniștit, ca un mârâit blând, fără pericol.

Burtica mea era mare și grea.
Nu de la mâncare – știam cum e când burtica e plină de
mâncare.

Asta era altceva.
Mă durea uneori.
Nu înțelegeam de ce.

Apoi am simțit din nou ceva sub lăbuțe.
Nu asfalt rece.
Ceva moale.
O pătură.
Miros de ceva curat.
Miros de ei ...
Ușa s-a închis cu un pocnet și lumea a început iar să se miște,
dar fără să fug eu.

Without realizing it, my tail started wagging.
They exchanged short sounds.
The girl let out a sharp and happy “Yes!”
I didn’t know what “Yes” meant, but it sounded like sunshine
bursting through the clouds.

Suddenly, the ground disappeared.
A pair of arms lifted me up.
The world started spinning.
My heart was pounding so hard I could hear it in my ears.
What’s happening?
Where is the ground?

I tried to squirm, but the arms weren’t holding me tight.
They were just holding me gently.
The boy’s chest was vibrating.
It was making a soft sound, like a gentle, harmless growl.

My tummy felt big and heavy.
Not from food – I knew what a full tummy felt like.
This was something different.
Sometimes it hurt.
I didn’t understand why.

Then I felt something under my paws again.
Not cold asphalt.
Something soft.
A blanket.
The smell of something fresh.
Their smell ...

The door clicked shut, and the world started moving again,
but I wasn’t running.

M-am lipit de pătură.
Fata s-a așezat lângă mine.
Mâna ei a rămas pe spatele meu tot drumul.

Nu știam unde mergem.
Dar pentru prima dată simțurile mele nu-mi mai spuneau
„fugi”.
Spuneau „rămâi”.

I snuggled against the blanket.
The girl sat down next to me.
Her hand stayed on my back the whole ride.

I didn't know where we were going.
But for the first time my senses didn't say “run.”
They said “stay.”